

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

Αποστολικοί Αντίπαλοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Τηλ. 2108027738, email: agioi.apostoloi@gmail.com

www.agioiapistoloi.gr

Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου 2026

Κυριακή προ της Υψώσεως

Άγιος Κορνήλιος ο Εκατόνταρχος, Άγιος Αριστείδης,
Άγιος Στράτων

Έτος: 19 - Αριθμός τεύχους: 836

Κυριακή προ της Υψώσεως

Απόστολος: Πρὸς Γαλάτας, στ' 11-18 - Ευαγγέλιο: Κατὰ Ἰωάννην, Γ' 13-17

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη, θεολόγου

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. 3,16)

Ο Σταυρός του Χριστού είναι το προαιώνιο μυστήριο της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο. Το μυστήριο της σωτηρίας του ανθρώπου δια

της θυσιαστικής αγάπης και υπακοῆς του Χριστού. Σταυρός είναι η ανατροπή της εγωιστικής λογικής, που επιζητά την περιφρούρηση των δικαιωμάτων. Σταυρός σημαίνει θυσιάζομαι. Σταυρός είναι η λογική του Χριστού. Σταυρός είναι ο τρόπος με τον οποίο διαφοροποιούνται οι χριστιανοί από τους άλλους ανθρώπους. Σταυρός είναι να μην αγαπᾷς τίποτε περισσότερο, ούτε τους δικούς σου, από τον Χριστό και να τον ακολουθεῖς κουβαλώντας τον σταυρό σου. Σταυρός είναι να χάνεις τη ζωή σου. Κάποιοι λένε πως θα καταστραφείς αν με τον Σταυρό στο χέρι, πιστεύοντας ότι τα χρήματα ή το μαχαίρι είναι αποδοτικότερη επένδυση για τα χέρια! Σταυρός είναι 1) τρόπος αξιολόγησης της

ποιότητας των αξιών της ζωής και 2) τρόπος ζωής.

Πρώτο: Βλέποντας ο άνθρωπος την αγάπη στο πρόσωπο του Χριστού, μια αγάπη που τον μαθαίνει ότι υπάρχει όχι επειδή σκέφτεται, αλλά όταν θυσιάζεται και προσπαθώντας να αγαπήσει τον Χριστό με μια τέτοια αγάπη, αρχίζει να βαθαίνει στο μυστήριο της θυσίας. Σώζεται μόνο ό,τι θυσιάζεται. Ο Σταυρός ως ολοκληρωτική θυσία, σώζει τον όλο άνθρωπο. Γι' αυτό μπαίνουν Σταυροί στους τάφους των χριστιανών, σαν ευχή ελπίδας. Ο Χριστός δια του Σταυρού Του να σώσει κι αυτούς που τυχόν δεν κατάλαβαν αυτό το μεγάλο μυστήριο, και για τους οποίους, επίσης έχυσε το Πανάγιο Αίμα Του, στη θυσία του Σταυρού. Έτσι για τη συνείδηση των χριστιανών, ο Σταυρός είναι ο τρόπος που αξιολογούν την ποιότητα των ανθρωπίνων σχέσεων και των αξιών της ζωής.

Δεύτερο: Με το μυστήριο του Σταυρού, οι χριστιανοί σταυρώνουν τον εαυτό τους, για να μπορέσουν να αναστηθούν από τα πάθη τους. Ο τρόπος ζωής της Εκκλησίας του Χριστού είναι σταυρικός, το ίδιο και το ήθος της με νηστεία και προσευχή και τον γενικότερο θυσιαστικό αγώνα, οι πιστοί προσπαθούν να μάθουν το δύσκολο μάθημα να ξεχνούν τον εαυτό τους και τις απαιτήσεις τους, χάρη της αγάπης για τους άλλους. Αυτό είδαν στο πρόσωπο του Χριστού και αυτό προσπαθούν να αποκτήσουν, μιμούμενοι τον Χριστό. Να μπορείς να λες όχι στις επιθυμίες σου, όχι μόνο στις αμαρτωλές, που σε οδηγούν σε μια ελκυστική απασχόληση με τον εαυτό σου και σε κάνουν να ξεχνάς τους άλλους. Αυτό είναι η αρχή της διαδρομής για τη μίμηση του Χριστού και για την απόκτηση αγάπης. Τότε θα αρχίσεις να καταλαβαίνεις ότι οι συνήθειες των χριστιανών, η νηστεία, η προσευχή, ο κόπος της θυσίας, δεν είναι απαίτηση του Θεού ούτε ικανοποίηση των επιθυμιών Του, αλλά τρόπος θεραπείας από τον εγωισμό και ελευθερία ώστε να μπορεί κανείς να αγαπά. Ότι όλα αυτά είναι μια σταυρική πορεία που οδηγεί στην ανάσταση των ανθρώπινων σχέσεων και τελικά της ζωής! Φυσικά, πριν από αυτόν τον τρόπο ζωής, έχω σταυρώσει σωστά τη διάθεσή μου, ώστε να συμπορεύεται με τον Χριστό που ανεβαίνει προς τον Σταυρό. Ο Σταυρός δεν είναι μόνο σύμβολο και συνήθεια, είναι τρόπος ζωής.

Αδελφοί μου, ας επιστρέψουμε στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή,

που είναι από τις ωραιότερες για τα περιστατικά από τη ζωή του Χριστού. Είναι η συνάντησή Του με τον Ιουδαίο άρχοντα Νικόδημο, κατά την οποία οι δύο άντρες συνομιλούν για διάφορα θεολογικά και πνευματικά θέματα, όπως τι σημαίνει να ξαναγεννιέται κανείς πνευματικά. Ποια είναι η αιώνια ζωή και άλλα. Ο καλοπροαίρετος Νικόδημος σαγηνεύεται από τον Ιησού και τους λόγους Του και σιγά-σιγά αρχίζει να συνειδητοποιεί ότι ο Ιησούς είναι ξεχωριστός άνθρωπος, ο οποίος διατηρεί μια στενή σχέση με το Θεό. Η περικοπή μας (Ιωάν. 3,13-17) περιέχει το σημαντικότερο σημείο της συνομιλίας του Ιησού με τον Νικόδημο, το οποίο είναι ο σταυρικός θάνατος του Ιησού και η σημασία του για τους ανθρώπους. Το μεγάλο αυτό γεγονός περιγράφει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης κατά τρόπο αριστουργηματικό, υπενθυμίζοντας παράλληλα στους αναγνώστες του Ευαγγελίου ότι όσα αφορούν τον Ιησού, την ιδιότητά Του και το έργο Του επιβεβαιώνονται από την Παλαιά Διαθήκη. Είναι χαρακτηριστική η αναφορά του στον προφήτη Δανιήλ. Ο Δανιήλ αναφέρει «ότι μέσα στα σύννεφα του ουρανού είδα να έρχεται κάποιος που έμοιαζε με άνθρωπο. Σ' αυτόν δόθηκαν εξουσία και δόξα και βασιλεία». Ο Υιός του ανθρώπου, είναι, λοιπόν, εκείνος που βρίσκεται στον ουρανό, κοντά στον Θεό, έχει το προνόμιο της επικοινωνίας με Αυτόν και συνδέει τον ουρανό με τη γη, μετακινούμενος από τόπο σε τόπο: **«Καὶ οὐδείς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ»** (Ιωάν. 3,13).

Ένα άλλο στοιχείο που πρέπει να προσέξουμε στα λόγια του Ιησού είναι η χρήση των ρημάτων «ἀναβαίνω καὶ καταβαίνω», γιατί κι αυτή μάς βοηθά να συμπεραίνουμε ότι ο Ιησούς με την αινιγματική αυτή φράση Του, αναφέρεται κατά τρόπο έμμεσο στο πάθος και την Ανάσταση Του. Η παραπάνω, λοιπόν, χρήση των όρων «ἀναβαίνω καὶ καταβαίνω» και η ταύτιση του Ιησού με τον **«Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου»**, στοχεύει να αναδείξει τη μοναδικότητα του Ιησού Χριστού. Ο Ιησούς, ως υιός του ανθρώπου, δεν είναι απλά μια μεγάλη προσωπικότητα ανάμεσα σε άλλες, όπως ο Μωυσής, που μαρτυρεί για τον Θεό.

Εκτός όμως από τα παραπάνω, ο Ιησούς φέρει εις πέρας και μια μοναδική αποστολή. Προσφέρει τη σωτηρία στους ανθρώπους μέσα

από το σταυρικό Του θάνατο, μέσα από τον Σταυρό. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης περιγράφει το σωτήριο αυτό έργο του Ιησού στην περικοπή μας με τη βοήθεια πάλι της Παλαιάς Διαθήκης. Σ' αυτό αναφέρεται στο περιστατικό με τα φαρμακερά φίδια, τα οποία κατ' εντολή του Κυρίου δάγκωναν τους Ισραηλίτες, επειδή εκείνοι αμφισβήτησαν τις υποσχέσεις Του. Τότε ο Μωυσής κατ' εντολή του Κυρίου διέταξε να κατασκευάσουν ένα χάλκινο φίδι και να το κρεμάσουν ψηλά, ώστε όταν ένα φίδι δάγκωνε κάποιον, αυτός κοιτούσε το χάλκινο φίδι και δεν πέθαινε: **«Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου»** (Ιωάν. 3,14). Το παραπάνω συμβάν μάς βοηθά να κατανοήσουμε με ποια σημασία το χρησιμοποιεί και τι θέλει να μάς πει. Ο Ιωάννης, με αφορμή το περιστατικό με τα φίδια, παραλληλίζει τον υψωμένο «Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου», δηλαδή τον εσταυρωμένο Ιησού, με το υψωμένο χάλκινο φίδι. Ταυτόχρονα υποδεικνύει στους αναγνώστες του Ευαγγελίου του, ότι η ύψωση του Ιησού, ο σταυρικός θάνατός Του, είναι η πιο ισχυρή απόδειξη της αγάπης του Θεού για τους ανθρώπους, ο οποίος παρεμβαίνει κατά τρόπο μοναδικό και τους σώζει: **«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον»** (Ιωάν. 3,16). Είναι αξιοπρόσεχτο πώς ο Ευαγγελιστής χρησιμοποιεί τη λέξη «κόσμος». Αυτή είχε θετική σημασία και με αυτή εννοεί τον όρο ευταξία, ο κόσμος, το σύμπαν, που διέπεται από τάξη και ευρυθμία, το κόσμημα και το κάλλος. Ο Ιωάννης όμως παίρνει τη λέξη κόσμος και της προσδίδει διαφορετικό νόημα. Με τη λέξη κόσμος περιγράφει έναν κόσμο αποξενωμένο από τον Θεό, άδικο και δεινοπαθούντα. Κι όμως ο Θεός δεν τον εγκαταλείπει: **«Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ»** (Ιωάν. 3,17).

Το παραπάνω μήνυμα της περικοπής είναι διαχρονικό και πανανθρώπινο. Όλοι πλέον πιστεύουμε για την αγάπη του Θεού. Η αγάπη αυτή είναι ένα ιστορικό γεγονός, ο σταυρικός θάνατος του Ιησού Χριστού.

ΑΜΗΝ!